

BOG

EN RIMELIG VÅD MEN ALLIGEVEL TEMMELIG PERFEKT DAG I NULTE (/BOEGER/EN-RIMELIG-VAD-MEN-ALLIGEVEL-TEMMELIG-PERFEKT-DAG-I-NULTE)

Af Janus Kodal (/forfattere/janus-kodal) (2014)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A51270983&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/en-rimelig-vad-men-alligevel-temmelig-perfekt-dag-i-nulte) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/en-rimelig-vad-men-alligevel-temmelig-perfekt-dag-i-nulte&title=En rimelig våd men alligevel temmelig perfekt dag i nulte](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/en-rimelig-vad-men-alligevel-temmelig-perfekt-dag-i-nulte&title=En%20rimelig%20v%C3%A5d%20men%20alligevel%20temmelig%20perfekt%20dag%20i%20nulte))
 Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/en-rimelig-vad-men-alligevel-temmelig-perfekt-dag-i-nulte&status=En rimelig våd men alligevel temmelig perfekt dag i nulte](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/en-rimelig-vad-men-alligevel-temmelig-perfekt-dag-i-nulte&status=En%20rimelig%20v%C3%A5d%20men%20alligevel%20temmelig%20perfekt%20dag%20i%20nulte))
 Billedbog. Regnen vælter ned og det bliver ved og ved. Karl skal i skole og hopper i sine røde gummistøvler. Men der kommer mere og mere vand og flere og flere ting flyder ud i Kattegat. Får Karl alligevel en god skoledag?

TAGS:

BRØDRE (/TAXONOMY/TERM/1400)
SKOLEN (/TAXONOMY/TERM/9579)

MIDTVEJSKRISE (/TAXONOMY/TERM/11931)
FOR 8 ÅR (/TAXONOMY/TERM/24813)

FANTASI (/TAXONOMY/TERM/2990)

REGNVEJR (/TAXONOMY/TERM/8797)

ANMELDELSE

19 dec. 14

(/users/arendse-ording)

Af Arendse Ørding (/users/arendse-ording)
Skribent

Det er ikke synd for Karl. Tværtimod. Karl har en fest. Opsang til de speltspisende, økobevidste og klimaforstyrrede forældre.

Moralen i *En rimelig våd men alligevel temmelig perfekt dag i nulte* er pakket godt ind i politisk ukorrekthed, action og hylende morsomme miljøskildringer, og så er moralen slet ikke rettet mod børnene. Denne børnebog fortæller ikke vores børn, at de skal opføre sig ordentligt, børste tænder, spise sundt eller være bekymret for klodens tilstand (men den slags opdragende litteratur findes vist

overhovedet ikke i nutidens børnebøger). Moralen er tværtimod lagt ind som et lag langt over historien, der har for øje at ramme forældrene – og det særligt de speltspisende, økobevidste, klimaforstyrrede af slagsen.

De/vi/jeg, altså forældrene, skal slappe af og stole på, at børnene kan klare sig ude i virkeligheden. Også selvom den er temmelig farlig og skræmmende til tider, den virkelighed. Og så skal vi ellers lade være med at give alle vores bekymringer om verdens undergang, klimakatastrofer og den snarlige dommedag videre til vores børn. Det hjælper dem ikke. Heller ikke selv hvis katastrofen virkelig skulle slå ned en dag.

Det er en pointe, som virkelig gør indtryk, altså den med ikke at gøre vores børn hundeanngste for den virkelighed, som de skal ud i, og som er deres. En pointe, som ikke afleveres på en bedrevide eller nedladende måde, men som netop er pakket ind i så store dele falbelade, rablerier og barnelogik, at den går rent ind.

Janus Kodal og Jenz Koudahl er befriende langt ude i deres fortælling om Karl, der bliver sendt i skole af sin mor (der uden at kunne kigge ud af bilens ruder for den tunge regn alligevel rask væk kører over for rødt uden så meget som at blinke) midt under et katastrofalt skybrud. Herefter bliver Karl sendt ud for at købe fiskefoder (til klassens fisk, der er så misrøgtede, at de ikke er andet end skind og fiskeben) af sin lærer midt i selvsamme skybrud. Karl, der ikke vil have, at hans tøj bliver vådt, ender med at tage til dyrehandlen kun iført underbukser og røde gummistøvler, alt imens skybruddet skyller hele byen med sig ud i Kattegat.

Selvom katastrofen derfor er overalt omkring Karl, lader han sig ikke mærke med det. Han synes faktisk tværtimod, at denne dag er så perfekt, som den overhovedet kan blive. Karls plageånd, Kornelis, Markus og Boris, er ikke i skole, fordi deres huse er blevet oversvømmet, ekspedienten i dyrehandlen er væk (og er vist nok ved at blive spist af sine piratfisk), så Karl behøver ikke betale for det fiskefoder, han er blevet sendt i byen for at købe, hvorfor han kan bruge pengene på slik i stedet - og endelig er der på en dag som denne slet ingen tilbage til at sige Karl imod.

Og selvom jeg som enhver anden ansvarlig voksen ikke kan lade være med at følge fortællingen helt ud i sin logiske konsekvens, (når der ikke er nogen til at sige Karl imod, så er der jo heller ikke nogen til at tage sig af ham), så er det slet ikke derhen, fortællingen tager os. Det er ikke synd for Karl. Tværtimod. Karl har en fest. Når verden ikke længere er, som den plejer, så er der pludselig plads til barnet Karl, fordi der endelig ikke længere er nogen kedelige voksenregler, større drenge, der driller eller piger i dårligt humør. Det er helt perfekt.

Ud over at historien er hylende morsom, så er den tegnet i en kaotisk, anarkistisk graffitistil med uendeligt mange detaljer at gå på opdagelse i. Det er en tegnestil, der klæder teksten, fordi den har så meget kant og er i stand til at sætte stemning til fortællingens rablende tempo. Bare Karls sygeligt grønne hudfarve, de store grønne hinkestensbriller og hans lurvede kropsholdning er nok til at få mig op af stolen, fordi det er tydeligt, at her er noget radikalt anderledes på færde.

Hurra for den fagre nye fabulerende børnelitteratur! Jeg kan næsten ikke vente til den næste skoledag i nulte.

Originally published by Arendse Ørding, Litteratursiden.

